

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας τριάκοντα

1. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἦτοι τοῦ νέου ἔτους, Συμεὼν ὀσίου τοῦ Στυλίου καὶ ἀρχιμανδρίτου, τῶν ἀγίων τεσσαράκοντα γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου καὶ διδασκάλου αὐτῶν, Καλλίστης μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία φάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β', γ' καὶ δ' ἰδιομέλου, προτάσσονται οἱ στίχοι·

«Σοὶ πρέπει ὕμνος, ὁ Θεός, ἐν Σιών καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ».

«Πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου· ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ».

«Εὐλόγησεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καθίσματα, τὰ τῆς α' καὶ β' στιχολογίας μόνον³⁵ καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἰνδίκτου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6

35. Οἱ βουλόμενοι, ὅμως, ἐορτάσαι ἐντελέστερον τὸν ὄσιον Συμεῶν, δυνατὸν ν' ἀκολουθήσωσι τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου, ἦτοι μετὰ τὰ καθίσματα τῆς α' καὶ β' στιχολογίας, ὁ πολυέλεος καὶ τὰ μετ' αὐτὸν καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον· «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ» τρίς, μετὰ τοῦ στίχου· «Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;». Εἶτα, τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὀσίου· «Πάντα μοι παρεδόθη» (ζήτει ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τῆς 5ης Δεκεμβρίου) καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ ὀσίου». Καὶ νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου». «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Τὸ μνημόσυνόν σου εἰς τὸν αἰῶνα» (ζήτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ἰδιόμελον· «Ὁ ἐν σοφίᾳ τὰ πάντα» εἶναι τῆς Ἰνδίκτου καὶ ὄχι τοῦ ὀσίου).

καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», ὁ τῶν ἁγίων γυναικῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «Ἄγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ ὁ τοῦ ὁσίου εἰς 4. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρρόγητῶ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν) καὶ τὰ καθίσματα τοῦ Μηναίου. Ἀφ' 5' ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου). Ἀπολυτίκια, τῆς Ἰνδίκτου, τῆς Θεοτόκου, τοῦ ὁσίου καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῆς Ἰνδίκτου· «Ὁ ἀρρόγητῶ σύμπαντα» (ζήτει μετὰ τὴν 5' ᾠδὴν) ἢ τὸ ἐξῆς·

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητῆς καὶ Δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ ἐλέει σου, τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας, σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον».

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, τῆς Ἰνδίκτου³⁶. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς Ἰνδίκτου· «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλουΐα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

2. ΤΡΙΤΗ. Μάμαντος μεγαλομάρτυρος, Ἰωάννου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ ὑπὸ παράνομον τουρκικὴν κατοχὴν καθεδρικός ναὸς τοῦ ἁγίου Μάμαντος τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως Μόρφου καὶ ὁ ἐπισκοπικός ναὸς τοῦ ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου καὶ ἡ ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Μάμαντος εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, συνασκητοῦ τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου, Πολυδώρου νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

36. Ὅπου ἑορτάζεται ὁ ὁσιος, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Πολυδώρου εὑρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

4. ΠΕΜΠΤΗ. Βαβύλα ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μιουσέως προφήτου τοῦ θεόπτου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ζαχαρίου προφήτου πατρὸς τοῦ Προδρόμου.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τὸ ἐν Κολοσσαῖς, ἦτοι ἐν Χώναις, θαῦμα παρὰ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα».

«Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σφόδρα».

Ἐν τῷ Ὅρθρω. Εἰς τοὺς κανόνας τοῦ ἀρχαγγέλου λέγεται ὁ στίχος· «Ἄγιε ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀρχαγγέλου. Κοινωνικόν· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Προεόρτια τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Σώζοντος μάρτυρος, Σώζοντος τοῦ νέου μάρτυρος τοῦ ἐν Πλακουντουδίῳ (Ἀσπρογιᾶ) τῆς Πάφου, τῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ μαρτυρησάντων, ἐν οἷς καὶ ὁ ἱερομάρτυς Χρυσόστομος Σμύρνης.

Ἦχος δ'. Ἑωθινὸν Β'

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου νέου μάρτυρος Σώζοντος εὑρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναιῶν* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν».

Κοντάκιον· «Ἀρχιστράτηγε Θεοῦ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4, τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «*Τῆς παγκοσμίου τῶ κόσμῳ*» καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου· «*Σθένει δυναμούμενος*».

Δόξα τὸ προεόρτιον· «*Τὴν πάνσεπτόν σου γέννησιν*».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «*Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ*».

Εἵσοδος· «*Φῶς ἱλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἡ παγκόσμιος χαρά*».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*».

Ἀπόλυσις: «*Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν*».

Τῆ Κυριακῆ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «*Ἄξιόν ἐστιν*», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια: «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*». Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν· «*Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί*».

Καθίσματα, τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ προεόρτια, ἦτοι διὰ μὲν τὴν α΄ στιχολογίαν· «*Τεχθεῖσα παραδόξως*», διὰ δὲ τὴν β΄· «*Τὰ οὐράνια πάντα*».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ προεόρτιος ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 μετὰ στίχου· «*Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» καὶ ὁ τοῦ ἁγίου εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ προεόρτιον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου· «*Σωθεὶς διὰ πίστεως*». Δόξα, καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον· «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*».

Ἀφ΄ ε΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Εἰς τὴν θ΄, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἐξαποστειλάρια, τὸ Β΄ ἀναστάσιμον· «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*» καὶ τὸ προεόρτιον· «*Ἀγάλλου, κτίσις ἅπασα*».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προεόρτια προσόμοια· «Δεῦτε οἱ ἐξ Ἀδάμ»
εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάβου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα τὸ Β΄ ἑωθινόν· «Μετὰ μύρων προσελθούσαις».

Καὶ νῦν· «Ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί»,
τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον τὸ προεόρτιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μα-
ρία».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν
γράμμασιν».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Ὑψώσεως· «Οὐδείς ἀναβέβηκεν εἰς
τὸν οὐρανόν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα
ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι ΙΔ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ
Εὐαγγέλια ΙΔ΄ ἐβδ. Ματθαίου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος Μητροπολίτης
Κυρηναίας κ. Χρυσόστομος.*

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Πανηγυρίζει ὁ μητροπολιτικὸς ναὸς Παναγίας (Καθολικῆς) Λεμεσοῦ,
ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ Κύκκου καὶ ἡ ἱερὰ μονὴ Παν-
αγίας Ἁγίας Νάπας.

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας, Θ' Ὑρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως». Δόξα· «Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί».

Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια· τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον, ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ἡ παγκόσμιος χαρά», μετὰ τῶν στίχων:

«Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου».

«Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντες πιστοί».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε» (τρῖς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῆ Δευτέρᾳ πρωΐ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ» (τρῖς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν, λέγω τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ».

Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα. Δόξα· «*Ταῖς τῆς Θεοτόκου*». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.
«*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Ἡ παγκόσμιος χαρὰ*» (ζήτει εἰς τὰ ἀπόστιχα).

Κανόνες: οἱ δύο τῆς ἑορτῆς, ὁ μὲν α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4, ὁ δὲ β΄ ἄνευ εἰρμῶν εἰς 6, ἀμφότεροι μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*».

Ἄπὸ γ΄ ᾠδῆς: ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· «*Πύλην ἀδιόδευτον*».

Ἄφ΄ ς΄ ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «*Σταυρὸν χαράξας*».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιώτερα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, ὡς διετάχθη ἄνωτέρω. Εἶτα αἱ δύο καταβασίαι· «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*» καί· «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «*Ἀγάλλονται τὰ πέρατα*» καί· «*Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι*».

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «*Αὕτη ἡμέρα Κυρίου*».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον· «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἀντίφωνον α΄

Στίχ. «*Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ*».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «*Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ,*
εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «*Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ*».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Στίχ. «*Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ*
ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρῶτῃ πρῶτῃ».
«*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Δόξα, καὶ νῦν. «*Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου*».

Ἀντίφωνον β΄

Στίχ. «Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Στίχ. «Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου». «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Στίχ. «Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν». «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. «Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος». «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Στίχ. «Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ». «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ..., ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός».

Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε».

Κοντάκιον· «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα».

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς· «Τούτῳ φρονείσθω ἐν ὑμῖν».

Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' κανόνος· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία».

Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Σημείωσις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἐορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν τῷ Ὁρθρω

ψάλλονται οί κανόνες τῆς ἑορτῆς, ἡμέραν παρ' ἡμέραν ἐναλλάξ, καὶ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εισοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας.

9. ΤΡΙΤΗ. Ἡ σύναξις τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης, Σεβηριανοῦ μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῶν ἁγίων, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἑξῆς·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τοὺς αἶνους, τὰ 3 προσόμοια τῶν ἀποστίχων τῶν αἰνῶν· «Χάρις τῷ λυτρωτῇ» εἰς 4. Δόξα, καὶ νῦν· «Σήμερον ἡ πανάμωμος ἀγνή». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῶν ἁγίων. Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ».

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας καὶ Νυμφοδώρας μαρτύρων, Ἡσαΐου ὀσίου τοῦ κτήτορος τῆς ἱερᾶς μονῆς Κύκκου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου Ἡσαΐου εὐρίσκεται εἰς τὸν ΙΑ' τόμον τῶν *Κυπρίων Μηναίων* (Ἐπίμετρον Ἀκολουθιῶν).

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Ταμασοῦ καὶ Ὀρεινῆς κ. Ἡσαΐας.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοδώρας ὀσίας τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Εὐφροσύνου ὀσίου τοῦ μαγείρου.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Αὐτονόμου, διὰ τὸ κατὰ τὴν ιβ' ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου, Αὐτονόμου ἱερομάρτυρος, Κουρνούτου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀγροκηπιά.

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται ὡς ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν μὲν τῷ Ἐσπερινῷ τῆς εἰσόδου, τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς λιτῆς, ἐν

δὲ τῷ Ὁρθρῷ τοῦ πολυελέου, τοῦ μετ' αὐτὸν καθίσματος καὶ τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ, Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς καὶ Εὐαγγέλιον προεόρτιον τοῦ Σταυροῦ.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Κορνηλίου μάρτυρος τοῦ ἑκατοντάρχου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Κανόνες, ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου», ὁ τῶν ἐγκαινίων εἰς 4 μετὰ στίχου· «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ ὁ τοῦ ἀγίου εἰς 4. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. (Εἰς τὸ γ' ἀντίφωνον, τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἐγκαινίων). Ἀπολυτίκια, τὸ προεόρτιον, τῶν ἐγκαινίων καὶ τὸ τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον, τῶν ἐγκαινίων· «Οὐρανὸς πολύφωτος». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῶν ἐγκαινίων· «Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. Ἀλληλούϊα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

14. ΚΥΡΙΑΚΗ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.

Πανηγυρίζουσιν αἱ ἱεραὶ μοναὶ Σταυροβουνίου, Σταυροῦ Ὁμόδους καὶ Σταυροῦ Μίνθης.

Σήμερον οὐδέν τῶν ἀναστασίμων ψάλλεται, ἀλλὰ μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὦρα

Ἀπολυτίκια· «Τὸν ζωοποιὸν Σταυρόν». Δόξα· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος».

Κοντάκιον· «Οὐρανὸς πολύφωτος».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια, τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6, δευτεροῦντες αὐτά.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Εἴσοδος· «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἡ λιτὴ τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα· τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Χαίροις, ὁ ζωηφόρος Σταυρός», μετὰ τῶν στίχων·

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» (τρὶς).

Ἀπόλυσις· «Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυχτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὸ τρισάγιον, τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὁρθρος

Ἀπολυτίκιον, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τῆς ἑορτῆς, δις ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον· «Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν» (τρὶς), μετὰ τοῦ στίχου·

«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ Κύριος». **Εὐαγγέλιον** τῆς ἑορτῆς: «Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα» (ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης).

Τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Ὁ ν΄ ψαλμὸς ψάλλεται καὶ γίνεται ὁ συνήθης ἀσπασμὸς τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Δόξα: «Σύ μου σκέπη κραταιά». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ..., Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ».

Κανὼν ὁ τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια: «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ΄ ὠδῆς: τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (ἄπαξ).

Ἀφ΄ ε΄ ὠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ΄, ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ΄ ὠδῆς τοῦ κανόνος, ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι: «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καὶ: «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Ἐξαποστειλάρια: τὰ δύο τῆς ἑορτῆς: «Σταυρός, ὁ φύλαξ» (δὶς) καὶ: «Σταυρὸς ὑψοῦται» (ἄπαξ).

Αἶνοι: τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς: «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον προέρχεται».

Δοξολογία μεγάλη (ἐκ παραδόσεως εἰς ἤχον δ΄).

Ἡ τάξις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ ἄσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός», οἱ χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους. Ὁ ἱερεὺς θυμιᾷ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ὁ ὁποῖος κεῖται ἐπὶ τῆς ἀγίας Τραπέζης ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένου μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν κηρίων. Εἶτα ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντὸς τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων καὶ ἐξαπτερυγῶν καὶ τοῦ χοροῦ τῶν ψαλτῶν, τοῦ δὲ διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντες εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ἔνθα ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺς τρεπισμένον καὶ παρακειμένη κολυμβήθρα μεθ' ὕδατος, κυκλοῦσιν ταῦτα τρίς. Ὁ μὲν ἱερεὺς ἵσταται πρὸ τοῦ τετραποδίου, οἱ δὲ λοιποὶ ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. Ὁ ἱερεὺς, βλέπων πρὸς

ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τὸ «*Σοφία· ὀρθοί*». Εἶτα ἀποθέσας ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον θυμιᾶ κύκλω αὐτοῦ, φάλλων τὸ «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ἐπαναλαμβανομένου τούτου ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς.

Εἶτα ποιήσας μετανοίας τρεῖς, ἐν οἷαδῆποτε ἡμέρα καὶ ἂν τύχη, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας τὸν τίμιον Σταυρὸν μετὰ κλάδων βασιλικῶν καὶ ὑψοῖ αὐτὸν λέγων μεγαλοφώνως· «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*». Καὶ οἱ μὲν χοροὶ ἄρχονται τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*», ὁ δὲ διάκονος καὶ οἱ πιστοί, ὅσοι ἂν βούλωνται, ραίνουσι διὰ ῥοδοστάγματος τὸν τίμιον Σταυρὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ «*Κύριε, ἐλέησον*». Ὁ ἱερεὺς, σφραγίσας τρεῖς διὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ ἀνίσταται ὀλίγον κατ' ὀλίγον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τῆς ἑκατοντάδος.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς βορρᾶν, ὑψοῖ καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν*». Καὶ ψάλλεται ἡ β' ἑκατοντὰς κατὰ τὸν προγραφέντα τρόπον.

Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἔρχεται πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς δυσμάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (...) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*». Καὶ ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντὰς ὡς ἄνωτέρω.

Ἐπειτα ὁ ἱερεὺς στραφεὶς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ βλέπων πρὸς νότον, αἶρει καὶ πάλιν τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ τοῦ φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ*». Καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντὰς.

Τέλος ὁ ἱερεὺς ἔρχεται καὶ πάλιν ἔμπροσθεν τῆς κολυμβήθρας καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἐκφωνεῖ· «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγιείας, ἐπισκέψεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἀγίαν ἐορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιώντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων*». Καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντὰς.

Μεθ' ὃ ὁ ἱερεὺς (ἢ ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, κατέρχεται ἐκ τοῦ θρόνου καὶ) ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ σταυροειδῶς τὸν

λαόν, ψάλλον τὸ κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ ποιῶν μετάνοιαν προσκυνεῖ ψάλλον τὸ «Τὸν Σταυρὸν σου προσκυνοῦμεν», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν χορῶν δῖς. (Ἐὰν παρίσταται ἀρχιερεὺς, μετὰ τὴν προσκύνησιν εὐλογεῖ τὸν λαὸν καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τῶν χορῶν φαλλόντων τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη, δέσποτα»).

Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῶν πιστῶν, φαλλομένων τῶν ἰδιομέλων· «Δεῦτε, πιστοί», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Θεία Λειτουργία

Ἄντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολουθῶς·

Ἄντίφωνον α΄

Στίχ. «Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνατί ἐγκατέλιπές με;
Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Ὁ Θεός μου, κεκράξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτός,
καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χεῖλε-
σιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Στίχ. «Περιεκύκλωσάν με μύσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με».
«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου».

Ἄντίφωνον β΄

Στίχ. «Ἴνα τί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου
ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

Στίχ. «Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς».
«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς».

Στίχ. «Ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο,
ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

Στίχ. «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν
ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς».

Δόξα, καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ'

Στίχ. «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν Χερουβίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαούς».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Στίχ. «Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ,
ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστιν».

«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰσοδικόν. «Ύψουτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ,
ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι. Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον. «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Κοντάκιον. «Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἀντὶ τοῦ τρισαγίου, «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνούμεν».

Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ».

Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ α' εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος· «Μυστικὸς εἶ,
Θεοτόκε».

Κοινωνικόν. «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
Ἀλληλουῖα».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω
τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι *ΙΕ'* ἐβδ. **Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια** *ΙΕ'* ἐβδ. *Ματθαίου*.

Σημειώσεις. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὰς καθημερινάς, ἐν μὲν τῷ Ὅρθρῳ στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, ἐν δὲ τῇ Λειτουργίᾳ, τὰ ἀντίφωνα, τὸ εἰσοδικὸν καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας. Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς».

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νικήτα μεγαλομάρτυρος, Συμεῶν ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι οὐ λέγονται, ἀλλὰ ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ τῆς γ', ζ', η' καὶ θ' ᾠδῆς. Εἰς τὴν θ' ᾠδὴν, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα, μεθ' ἣν ὁ εἶρμος αὐτῆς καὶ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν». Μετὰ τὰ ἑξαποστειλάρια, οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν χῦμα, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικὰ καὶ τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τὸ τρισάγιον καὶ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον, τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν, τῆς ἡμέρας· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ, πνεύματα». Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

16. ΤΡΙΤΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Ἀλέκτορα.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τῆς ἀγίας, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ οὕτως·

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὅρθρῳ. Καταβασίαι· «Σταυρὸν χαράξας». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἀγίας. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἀγίας. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς, Πίστewς, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Ἡρακλειδίου παρὰ τὸ χωρίον Πολιτικόν.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Ἡρακλειδίου, Αὐξιβίου καὶ Ἀναστασίου εὐρίσκονται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης τοῦ θαυματουργοῦ, Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετὰ τὴν Ὑψωσιν. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ, Μελετίου ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναιῷ*. Δυνατὸν ὅμως, πρὸς ἐπισημότερον ἑορτασμὸν τοῦ ἁγίου Εὐσταθίου, ἡ ἀκολουθία νὰ διαμορφωθῇ ὡς ἐξῆς:

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Γίνεται εἴσοδος.

Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Καταβασίαι· «*Σταυρὸν χαράξας*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνῶν παραλείπονται.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν. (Ἐὰν ὅμως ἑορτάζηται ὁ ἅγιος, Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου). Κοινωνικόν· «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*».

21. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ, Κοδράτου ἀποστόλου τοῦ ἐν Μαγνησίᾳ, Ἰσαακίου ἐπισκόπου Κιτίου.

Ἦχος πλ. β'. Ἐωθινὸν Δ'

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ' Ὥρα

Ἀπολυτίκια· «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*». Δόξα· «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*».

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Σταυρὸς ἀνυψούμενος» εἰς 6.

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε, ἅπαντα τὰ ἔθνη».

Καὶ νῦν τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Τίς μὴ μακαρίσει σε».

Εἵσοδος· «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα, τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις». Δόξα, τῆς ἑορτῆς· «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρωῒ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι διὰ μὲν τὴν ἀ' στιχολογίαν· «Τοῦ Σταυροῦ σου τὸ ξύλον», διὰ δὲ τὴν β'· «Μόνον ἐπάγη».

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 4 καὶ στίχου εἰς τὰ τροπάρια· «Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου».

Ἀπὸ γ' ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν» (ἄπαξ).

Ἀφ' ς' ᾠδῆς: τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Σταυρὸν χαράξας».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καὶ εἶτα ψάλλονται τὰ δύο τμήματα τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς ἀμφοτέρω μετὰ τῶν εἰρμῶν

εἰς 4 ἕκαστον, μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου εἰς τὰ τροπάρια. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου»³⁷.

Ἐξαποστειλάρια: τὸ Δ' ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράφαντες» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς· «Σταυρός, ὁ φύλαξ» καί· «Σταυρὸς ὑψοῦται» (ἅπαξ ἕκαστον).

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος» εἰς 4, μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα·

«Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστιν».

«Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς».

Δόξα τῆς ἑορτῆς· «Σήμερον προέρχεται».

Καὶ νῦν· «Ἵπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν· «Ἵψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Ἰῆ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια· «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ἵψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται».

Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Ἵψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», ὁ β' εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Κοινωνικόν· «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα».

37. Ἡ ἀκριβὴς τάξις ὀρίζει ὅπως ἡ Τιμιωτέρα φαλῆ εἰς ἦχον πλ. β', μεθ' ἣν ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ ἀναστασίμου κανόνος καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς. Εἶτα, αἱ δύο καταβασίαι· «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε» καί· «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν, Ἀπόστολοι 1ζ' ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Α' ἐβδ. Λουκᾶ.

Σημείωσις. Ἐφεξῆς, καὶ μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, φάλλονται κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς αἱ καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» καὶ τὸ κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Φωκᾶ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

Σημείωσις. Σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου Κοδράτου, ὡς μὴ φαλεῖσα κατὰ τὴν κα', διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ *Μηναίῳ*.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, πρὸ τοῦ β' καὶ γ' προσομοίου, λέγονται οἱ στίχοι·

«Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοῦς αὐτοῦ».

«Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' ἑορτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καὶ ἰσαποστόλου, τὸ ἐν Κυθήροις θαῦμα τῆς Θεοτόκου τῆς Μυρτιδιωτίσσης, Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ μονὴ Ἁγίας Θέκλης παρὰ τὸ χωρίον *Μοσφιλωτή*.

Πλήρης ἀκολουθία τῆς ἁγίας Θέκλης εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναιᾶ*.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ μετάστασις τοῦ ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ καθεδρικός ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τὰ ἀναγνώσματα εἴθισται νὰ ἀπαγγέλλωνται ἐμμελῶς. Εἰς τὰ ἀπόστιχα· «Καὶ νῦν· Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ..., μετὰ τοῦ ἀποστόλου»³⁸.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν μεθ' εὐροτῆς. Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἀποστόλου. Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Καλλιστράτου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Ἐγκλείστου³⁹, Χαρίτωνος ὁσίου καὶ ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν Ε΄

Πανηγυρίζει ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ σταυροπηγιακὴ μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

Αἱ ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων Νεοφύτου, Χαρίτωνος καὶ Αὐξεντίου εὐρίσκονται εἰς τὰ Κύπρια Μηναιᾶ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, Θ΄ Ὦρα

Ἀπολυτίκιον· «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε».

Κοντάκιον· «Ὡσπερ ἄστρον μέγιστον».

38. Τὸ ἐν τῷ Μηναίῳ ὀριζόμενον θεοτοκίον· «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» ἀρμόζει μόνον, ὅταν ἡ μνήμη τοῦ ἀποστόλου τύχη ἐν Κυριακῇ.

39. Ὅπου ὁ ἅγιος Νεόφυτος εὐροτάζεται ἐπισημῶς, ἡ μὲν ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου καταλιμπάνεται, ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιίων μετὰ τῶν ἀναστασίμων (ὄρα εἰς τὰς γενικὰς διατάξεις, σελ. 23 ἑξ.).

Ἑσπερινὸς

Ἑσπέρια: ἀναστάσιμα τοῦ 4, τὰ 3 πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Δεῦτε, πιστοί, συνελθόντες» (Κύπρια Μηναία) καὶ τὰ 3 τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Πάθη τὰ τοῦ σώματος».

Δόξα τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Δεῦτε, τῶν Κυπρίων ὁ δῆμος».

Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης».

Εἴσοδος· «Φῶς ἱλαρὸν» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα.

Δόξα, τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη».

Καὶ νῦν τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε».

Ἀπολυτίκια: τὸ ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Τῶν Λευκάρων τὸ κλέος». Δόξα, τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς». Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Τῇ Κυριακῇ πρῶτῃ, Μεσονυκτικὸν

Μετὰ τὸν ν΄ φαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν», τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ὅρθρος

Ἀπολυτίκια, ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα.

Τὰ εὐλογητάρια, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου καὶ ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου.

Κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου εἰς 4 καὶ ὁ τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος εἰς 4.

Ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς: τὸ κάθισμα τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Ἡ σεπτὴ σου σήμερον». Δόξα, τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας». Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον· «Παρθένε πανάμωμε».

Ἀφ' ς΄ ᾠδῆς: τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ ἁγίου Νεοφύτου.

Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου».

Εἰς τὴν θ', στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα.

Ἑξαποστειλάρια: τὸ Ε' ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τὸ πρῶτον τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Ἀγῶνας ὑπὲρ ἀνθρώπων», τοῦ ἁγίου

Χαρίτωνος: «Ἀθλήσει μὲν τὸ πρότερον» καὶ τὸ θεοτοκίον· «Βουλῆς μεγάλης ἄγγελον».

Αἶνοι: ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο πρῶτα προσόμοια τοῦ ἁγίου Νεοφύτου· «Κύπρος Χριστοῦ εὐωδία» καὶ τὰ δύο πρῶτα τοῦ ἁγίου Χαρίτωνος· «Χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος», μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα· «Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα».

«Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».

Δόξα τὸ Ε΄ ἐωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων, Χριστέ».

Καὶ νῦν· «ὑπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία».

Θεία Λειτουργία

Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς Κυριακῆς.

Ἀπολυτίκια: «Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου», «Τῶν Λευκάρων τὸ κλέος», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς», τοῦ ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

Ἀπόστολος τῆς Ις΄ Κυριακῆς· «Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν».

Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Κυριακῆς Λουκᾶ· «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην».

Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως», «Ἄξιόν ἐστιν».

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

Μετὰ τὴν θείαν κοινωνίαν, «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν. Ἀπόστολοι ΙΖ΄ ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Β΄ ἐβδ. Λουκᾶ.

Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κυριακοῦ εὐρίσκεται εἰς τὰ *Κύπρια Μηναῖα*.

30. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου καὶ φωτιστοῦ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.